

fredsstillelse *gennemgaaende* af en saadan Karakter, at vi kun kan ønske, at de Anskuelser og Principper, som ligger bagved og har dikteret Besvarelserne, hurtigst muligt maatte blive ført ud i Livet og praktiserede paa alle Børnehjem og Opdragelsesanstalter i Landet.

Men Hovedbetingelsen for, at det *pædagogiske* Niveau kan blive hævet paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter er, at det *pekuniære* Niveau bliver hævet. Der maa ske en Omvurdering af Børnene; de maa sættes i højere Pris end 120 Kr. pr. Hoved.

I vort Naboland, Norge, har der ogsaa i denne Tid staaet en skarp Strid om samme Sag. Der var det en Bog, som en Lærer *Evje* udgav om Forholdene paa et norsk Børnehjem, der rejste Bevægelsen. Men i Norge gik det anderledes og rigtigere end her. Der tog Landets udmærkede Justitsminister, *Castberg*, Sagen i sin Haand. En grundig Undersøgelse blev sat i Gang med det foreløbige Resultat, at Sagen kom for i Stortinget, hvor de frisindede Partier med *Castberg* i Spidsen krævede Forholdene grundigt omordnede. *Castberg* selv holdt en stor Tale, hvori han udtalte, at den rejste Kritik havde været nødvendig for at faa Fejlene rettet, og han brød i kraftige Ord Staven over det herskende Straffesystem.

Da Kravet om en Reform i Omsorgen for hjemløse og forsømte Børn i Norge har faaet en saa udmærket og indflydelsesrig Støtte som Justitsminister *Castberg*, maa Udsigterne dér for en grundig Forbedring paa dette Omraade siges at være meget lyse.

Saa lyse er Udsigterne desværre ikke her i Danmark; men det tør dog nok haabes, at den Bevægelse, der ogsaa her er rejst, ikke skal brænde ud og synke sammen i sin egen Aske uden at have bevirket andet end tom Larm og unyttig Strid. Dør den saaledes hen, vil Sløvheden blot lægge sig tungere over Samvittighederne; og den danske Godmodighed — d. e. Sløjhed, Magelighed, Overbærenhed paa de gale Steder, Hykleri — vil atter have vundet en Triumf.

Lyngby, 26. Maj 1908.

Helene Berg.

Et Pleje- og Adoptionsbureau.

»Foreningen til Hjælp for enligstillede, nødlidende Kvinder med Børn, der endnu kun har virket to Vintre, viser sin usædvanlige Livskraft ved ikke alene med stor Energi og til Hjælp for mange Kvinder og deres Børn at have virket for sin særlige Opgave, men ved allerede nu at tage Initiativ til en ny Opgaves Løsning.

Den er i Færd med at oprette et Pleje- og Adoptionsbureau.

Opgaven ligger saa snublende nær, og det synes i saa høj Grad paakrævet, at den tages op, at det kun kan undre, at den ikke er set og taget op for længe siden.

I de Vedtægter, som er tilstillet Foreningens Medlemmer, hedder det:

»Pleje- og Adoptionsbureauet er oprettet af »Foreningen til Hjælp for enligstillede, nødlidende Kvinder med Børn« med det Formaal at tilbyde gratis Assistance til Barnemødre, der ønsker at overdrage deres Børn til fremmede, og til dem, der ønsker at antage sig et Barn. Bureauet vil i sin Assistance sørge for, at Midler, som er tilvejebragte for Barnet, ogsaa bliver anvendte for dette, og Bureauet vil vrage saadanne ny Forældre, som maa formodes kun paa Grund af Nød eller i Forretningssøjemed at ville antage sig et Barn mod en Sum én Gang for alle. Foreningen haaber ved dette Bureau at kunne fortrænge de samvittighedsløse Personer, som hidtil har fundet et Arbejdsfelt i at handle med ulykkelige Kvinders Børn. Bureauet vil ogsaa paa bedste Maade varetage Plejesager, som bliver det betroede.«

Bureauet vil altsaa holde sin Dør vidt aaben for alle, der maatte trænge til og søge dets Hjælp.

Men ikke nok hermed. Det vil ogsaa optræde mere agressivt for at modarbejde den skændige Handel med Smaabørn, som vist desværre florerer stærkt — stærkere end nogen aner, vil det maaske vise sig, naar man først begynder at rode forsvarligt op i denne lyssky, umenneskelige Forretning. Bureauet vil nemlig efter Vedtægternes § 3 »ikke indskrænke sin Virksomhed til Sager, som bliver bragte, men ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa Annoncer om Pleje og Adoption og herpaa indlægge Billet for efter Omstændighederne at tilbyde Hjælp, at advare eller gøre Anmeldelse til Myndighederne«.